

Selvstyrets bekendtgørelse nr. 2 af 26. marts 2021 af Inatsisartutlov om konkurrence (konkurrenceloven)*

Herved bekendtgøres Inatsisartutlov nr. 1 af 15. maj 2014 om konkurrence, med de ændringer, der følger af Inatsisartutlov nr. 24 af 17. november 2017, Inatsisartutlov nr. 8 af 12. juni 2019 og Inatsisartutlov nr. 8 af 19. november 2020.

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Inatsisartutloven har til formål at fremme en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse gennem virksom konkurrence til gavn for virksomheder og forbrugere.

§ 2. Inatsisartutloven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed samt støtte ved hjælp af offentlige midler til erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 2, 3 og 4 gælder ikke, hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af en offentlig regulering. En konkurrencebegrænsning, som er fastsat af en kommunalbestyrelse, er kun en direkte eller nødvendig følge af en offentlig regulering, når konkurrencebegrænsningen er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan opfylde de opgaver, den er pålagt i henhold til lovgivning.

Stk. 3. Beslutninger truffet af et kommunalt fællesskab, jf. landstingslov om kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudvikling gennem investering i erhvervmæssig virksomhed m.v., sidestilles med beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis Konkurrencenævnet finder, at en offentlig regulering eller en støtteordning kan have skadelige virkninger for konkurrencen eller i øvrigt kan hindre en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse, kan Konkurrencenævnet til Naalakkersuisut afgive en begrundet udtalelse, som påpeger de skadelige virkninger for konkurrencen samt fremkomme med forslag til fremme af konkurrencen på området. Naalakkersuisut skal svare på Konkurrencenævnets udtalelse senest 4 måneder fra modtagelsen af Konkurrencenævnets udtalelse. Konkurrencenævnet kan forlænge fristen.

§ 3. Inatsisartutloven omfatter ikke løn- og arbejdsforhold. Konkurrencenævnet kan dog til brug for sit arbejde kræve oplysninger af organisationer og virksomheder om løn- og arbejdsforhold.

§ 4. Bestemmelserne i kapitel 2 finder ikke anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden for samme virksomhed eller koncern.

* Dette er en såkaldt lovbekendtgørelse. Indholdet i lovbekendtgørelser har ikke selvstændig lovkraft, men er alene en tjeneste til borgerne, erhvervslivet, offentlige myndigheder o.a., for at give dem et bedre overblik over gældende ret. En lovbekendtgørelse ændrer ikke ved, at det er alene lovene, som vedtaget af Inatsisartut, der er retlig bindende.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan, efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet, fastsætte regler om anvendelsen af stk. 1, herunder regler om, hvad der forstås ved aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden for samme virksomhed eller koncern.

§ 5. Afgrænsningen af det relevante marked efter denne inatsisartutlov sker på grundlag af undersøgelser af efterspørgsels- og udbudssubstitution og den potentielle konkurrence. Den potentielle konkurrence skal undersøges, når de involverede virksomheders stilling på det relevante marked er blevet dokumenteret, og denne stilling giver anledning til tvivl om, hvorvidt inatsisartutloven er overtrådt.

Stk. 2. Konkurrencenævnet kan inddrage ekstern sagkundskab til brug for vurderingen efter stk. 1.

Kapitel 2

Forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler

§ 6. Det er forbudt for virksomheder at indgå aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1, kan for eksempel bestå i at:

- 1) fastsætte købs- eller salgspriser eller andre forretningsbetingelser,
- 2) begrænse eller kontrollere produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,
- 3) opdele markeder eller forsyningskilder,
- 4) anvende ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,
- 5) stille som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand,
- 6) 2 eller flere virksomheder samordner deres konkurrencemæssige adfærd gennem oprettelse af et joint venture, eller
- 7) fastsætte bindende videresalgspriser eller på anden måde søge at få en eller flere handelspartnere til ikke at fravige vejledende salgspriser.

Stk. 3. Stk. 1 gælder også for vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder.

Stk. 4. Med henblik på at bringe overtrædelser af § 6, stk. 1, til ophør kan Konkurrencenævnet udstede påbud, jf. § 28. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrencenævnet har i relation til stk. 1, kan nævnet endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende, jf. § 29.

Stk. 5. Aftaler og vedtagelser, som er forbudt efter stk. 1-3 er ugyldige, medmindre de er undtaget efter § 7, er fritaget efter § 8, omfattet af en erklæring efter § 9 eller af en gruppefritagelse i medfør af § 10.

§ 7. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder ikke, hvis:

- 1) aftaleparternes samlede markedsandel ikke overstiger 10 procent på noget relevant marked, der er berørt af aftalen, når aftalen er indgået mellem virksomheder, som er faktiske eller potentielle konkurrenter på det berørte marked, jf. dog stk. 2 og 3,
- 2) de enkelte aftaleparters markedsandele ikke overstiger 15 procent på noget relevant marked, der er berørt af aftalen, når aftalen er indgået mellem virksomheder, der ikke er faktiske eller potentielle konkurrenter på et af disse markeder, jf. dog stk. 2 og 3, eller
- 3) aftaleparternes samlede omsætning ikke overstiger 5 millioner kroner, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager:

- 1) priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
- 2) begrænsninger af produktion eller salg,
- 3) opdeling af markeder eller kunder, eller
- 4) forudgående regulering af bud, fastsættelse af betingelser for åbning af bud, udskydelse af bud, forudgående anmeldelse af bud eller anden form for samarbejde inden tilbudsgivningen.

Stk. 3. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder uanset stk. 1 for en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, hvis denne sammen med lignende aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis begrænser konkurrencen.

Stk. 4. I tilfælde, hvor det er vanskeligt at klassificere en aftale som værende enten en aftale mellem konkurrenter eller en aftale mellem ikke-konkurrenter, gælder tærskelværdien på 10 procent.

Stk. 5. Undtagelserne i stk. 1 gælder, hvis markedsandelene i nr. 1 og 2 ikke overstiger tærskelværdierne på 10 procent henholdsvis 15 procent i 2 kalenderår i træk med mere end 2 procentpoint.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet fastsætte regler om beregning af omsætningen efter stk. 1, nr. 3, samt regler om undtagelsen for mindre overskridelser af markedsandelene i stk. 1, nr. 1 og 2, jf. stk. 5.

§ 8. Konkurrencenævnet fritager efter anmeldelse aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder fra forbuddet i § 6, stk. 1, hvis Konkurrencenævnet skønner, at de:

- 1) bidrager til at styrke effektiviteten i produktionen eller distributionen af varer eller tjenesteydelser eller fremmer den tekniske eller økonomiske udvikling,
- 2) sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved,
- 3) ikke pålægger virksomhederne begrænsninger, som er unødvendige for at nå disse mål, og
- 4) ikke giver virksomhederne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Stk. 2. Anmeldelse af den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis med anmodning om fritagelse efter stk. 1 skal indgives til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen. Konkurrencenævnet fastsætter regler om anmeldelse, herunder brug af særlige anmeldelsesskemaer.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 skal angive, for hvilket tidsrum fritagelsen gælder. Fritagelsen kan tidligst få virkning fra anmeldelsestidspunktet. Fritagelsen kan meddeles på vilkår.

Stk. 4. Efter anmeldelse kan Konkurrencenævnet forlænge en fritagelse, såfremt Konkurrencenævnet skønner, at betingelserne i stk. 1 fortsat er til stede. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Konkurrencenævnet kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter stk. 1 eller stk. 4, hvis:

- 1) de faktiske forhold har ændret sig på et for afgørelsen væsentligt punkt,
- 2) deltagerne i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, ikke overholder stillede vilkår, eller
- 3) afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra deltagerne i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis.

§ 9. Konkurrencenævnet kan efter anmeldelse fra en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder erklære, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis ikke efter de forhold, som Konkurrencenævnet har kendskab til, falder ind under forbuddet i § 6, stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af § 6, stk. 4. Konkurrencenævnet fastsætter regler om anmeldelse, herunder regler om brug af særlige anmeldelseskemaer.

§ 10. Naalakkersuisut kan efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet fastsætte regler om fritagelse fra forbuddet i § 6, stk. 1, for grupper af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i § 8, stk. 1.

Stk. 2. Når aftaler, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis, som er omfattet af en gruppefritagelse udstedt i medfør af stk. 1 i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i § 8, stk. 1, kan Konkurrencenævnet inddrage gruppefritagelsen for de virksomheder, som er involveret i aftalen.

Kapitel 3

Misbrug af dominerende stilling

§ 11. Det er forbudt for en eller flere virksomheder at misbruge en dominerende stilling.

Stk. 2. Misbrug efter stk. 1 kan for eksempel foreligge ved:

- 1) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,
- 2) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,
- 3) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen, eller
- 4) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Stk. 3. Med henblik på at bringe overtrædelser af stk. 1 til ophør kan Konkurrencenævnet udstede påbud, jf. § 28. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrencenævnet

har i relation til stk. 1, kan nævnet endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende jf. § 29.

Stk. 4. Konkurrencenævnet kan efter anmeldelse fra en eller flere virksomheder erklære, at en given adfærd ikke efter de forhold, som Konkurrencenævnet har kendskab til, er omfattet af stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af stk. 3.

Stk. 5. Konkurrencenævnet skal efter forespørgsel erklære, hvorvidt en eller flere virksomheder indtager en dominerende stilling. Meddeler Konkurrencenævnet, at en virksomhed ikke indtager en dominerende stilling, er meddelelsen bindende, indtil Konkurrencenævnet tilbagekalder den.

Stk. 6. Konkurrencenævnet kan fastsætte regler om det materiale, som skal foreligge til brug for en afgørelse efter stk. 4 eller 5.

Kapitel 4

Konkurrenceforvridende støtte

§ 12. Konkurrencenævnet kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

Stk. 2. Påbud kan udstedes, når støtten:

- 1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
- 2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Stk. 3. Påbud om tilbagebetaling af støtte kan rettes til private erhvervsvirksomheder, selvejende institutioner samt helt eller delvist offentligt ejede virksomheder, der drives i selskabsform. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at påbud efter stk. 1 om tilbagebetaling af støtte også kan rettes til nærmere bestemte helt eller delvist offentligt ejede virksomheder, som drives i selskabslignende form.

Stk. 4. Konkurrencenævnets beføjelser til at påbyde offentlig støtte tilbagebetalt forældes efter de almindelige regler efter, at støtten er udbetalt. Fristen kan suspenderes fra det tidspunkt, Konkurrencenævnet på eget initiativ eller på baggrund af en klage indleder en sag og frem til tidspunktet for nævnets afgørelse. Konkurrencenævnet opgør renter i forbindelse med tilbagebetaling efter lov om renter ved forsinket betaling m.v., herunder at forrentningen kan ske fra udbetaling af den konkurrenceforvridende støtte.

Stk. 5. Konkurrencenævnet kan efter anmeldelse erklære, at offentlig støtte efter de forhold, som Konkurrencenævnet har kendskab til, ikke er omfattet af stk. 2, nr. 1 og 2, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud. Konkurrencenævnet kan fastsætte regler om anmeldelse, herunder om brug af særlige anmeldelseskemaer.

§ 13. Konkurrencenævnet kan udstede påbud om, at Selvstyret, kommunerne, mv. bringer en sådan erhvervsvirksomhed som nævnt i lovens § 2, stk. 1, til ophør, hvis denne virksomhed:

- 1) forvrider, eller kan forvride, forudsætningerne for en effektiv konkurrence på det pågældende marked, eller

2) hæmmer, eller kan tjene til at hæmme, forekomsten eller udviklingen af forudsætninger for en effektiv konkurrence.

Stk. 2. Påbud kan ikke udstedes, når erhvervsvirksomheden har hjemmel i lov.

Stk. 3. Et påbud gælder umiddelbart, såfremt andet ikke bestemmes.

§ 14. Reglerne i § 13 gælder tilsvarende for virksomheder, foreninger, fonde mv. hvori offentlige myndigheder direkte eller indirekte har en bestemmende indflydelse på enheden, enten igennem ejerskab, finansiel medvirken, gældende regler eller på anden vis.

Kapitel 5

Fusionskontrol

§ 15. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fusioner, hvor:

- 1) de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig global omsætning på mindst 100 mio.kr.,
- 2) mindst 2 af de deltagende virksomheder hver især har en årlig global omsætning på mindst 50 mio. kr., og
- 3) mindst 1 af de deltagende virksomheder er beliggende i Grønland.

Stk. 2. Opstår en fusion gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der ved beregningen af omsætningen i stk. 1 for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Stk. 3. Dog betragtes to eller flere erhvervelser som omhandlet i stk. 2, der finder sted inden for to år mellem samme personer eller virksomheder, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

Stk. 4. Naalakkersuisut fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet nærmere regler om beregningen af omsætningen efter stk. 1, herunder regler om, at for finansielle virksomheder skal de nævnte omsætningsgrænser beregnes på grundlag af andre værdier.

§ 16. Ved en fusion forstås i denne inatsisartutlov:

- 1) når to eller flere hidtil uafhængige virksomheder sammensmeltes til én virksomhed, eller
- 2) når en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst én virksomhed eller en eller flere virksomheder ved opkøb af andele eller aktiver gennem aftale eller på anden vis erhverver den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af en eller flere andre virksomheder.

Stk. 2. Oprettelse af et joint venture, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Efter denne lov opnås kontrol over en virksomhed gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift.

Stk. 4. Der foreligger ikke en fusion i henhold til stk. 1:

- 1) når kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringsselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at fastlægge virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele, og afhændelsen sker senest et år efter erhvervelsen,
- 2) når kontrollen erhverves af en person, der efter lovgivningen om konkurs m.v. kan råde over virksomheden, eller
- 3) når de i stk. 1, nr. 2, nævnte transaktioner gennemføres af holdingselskaber som alene ejer andre virksomheder, uden at drive selvstændig erhvervsvirksomhed derudover, dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganerne og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare den fulde værdi af disse investeringer og ikke til direkte eller indirekte at bestemme den konkurrencemæssige adfærd i disse virksomheder.

Stk. 5. Konkurrencenævnet kan efter anmodning forlænge fristen i stk. 4, nr. 1, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringsselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist.

§ 17. En fusion, der er omfattet af denne inatsisartutlov, skal anmeldes til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, efter at en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet, og før den gennemføres.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre, at der er anmeldt en fusion. Offentliggørelsen omfatter navnene på deltagerne i fusionen, fusionens art og de berørte økonomiske sektorer.

Stk. 3. Naalakkersuisut fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet nærmere regler om anmeldelse af fusioner, herunder regler om brug af særlige anmeldelseskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en fusionsanmeldelse.

§ 18. Naalakkersuisut kan fastsætte et gebyr for anmeldelse af en fusion.

Stk. 2. Gebyrer skal betales til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen samtidig med anmeldelsen. Dokumentation for betalingen skal vedlægges anmeldelsen. Fristen i § 20, stk. 1, løber fra den dag, hvor styrelsen ud over en fuldstændig anmeldelse har modtaget dokumentation for betaling af gebyret.

Stk. 3. En fusion anses ikke som anmeldt, hvis et gebyr efter stk. 2 trods påkrav ikke betales.

Stk. 4. Et allerede betalt gebyr efter stk. 2 tilbagebetales ikke, medmindre:

- 1) en anmeldt transaktion ikke er anmeldelsespligtig,
- 2) en anmeldelse trækkes tilbage, før anmeldelsen er fuldstændig, eller

3) en anmeldelse trækkes tilbage, før der er truffet afgørelse efter § 19, stk. 1 eller 7, og tilbagekaldelsen skyldes, at en anden myndighed har givet afslag på tilladelse til sammenlægning af virksomheder, der indgår i den anmeldte fusion.

§ 19. Konkurrencenævnet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. En fusion, der ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal godkendes. En fusion, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal forbydes.

Stk. 3. I det omfang oprettelsen af et joint venture, som udgør en fusion efter § 16, stk. 2, tillige har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning efter kriterierne i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes.

Stk. 4. Ved vurderingen efter stk. 3 tager Konkurrencenævnet navnlig hensyn til:

- 1) om der samtidig findes to eller flere stiftende virksomheder, som på markant vis gør sig gældende på samme marked som det pågældende joint venture eller på et marked i et tidligere eller efterfølgende led i forhold til dette marked eller på et beslægtet marked, som er nært forbundet med dette marked, og
- 2) om de deltagende virksomheder i kraft af deres samordning, der direkte skyldes oprettelsen af det pågældende joint venture, har mulighed for at hindre konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Stk. 5. En fusion, der er omfattet af denne lov, må ikke gennemføres, hverken før den er blevet anmeldt, eller før Konkurrencenævnet har godkendt den i henhold til stk. 1. Dette er ikke til hinder for gennemførelsen af et offentligt overtagelsestilbud eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne, som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol, jf. § 16, når fusionen omgående anmeldes til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende værdipapirer eller kun gør det for at bevare den fulde værdi af sin investering og efter dispensation fra Konkurrencenævnet, jf. stk. 6.

Stk. 6. Konkurrencenævnet kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 5 og kan i den forbindelse knytte vilkår eller udstede påbud med henblik på at sikre en effektiv konkurrence.

Stk. 7. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan uanset stk. 1 efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.

§ 20. Senest 40 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. dog § 18, stk. 2 træffes beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder om fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling. Inden for samme frist kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, jf. stk. 1, 2. pkt., træffes beslutning om godkendelse af eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist.

Stk. 3. Fristen i stk. 2 forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse, og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af fusionen i lyset af de nye eller reviderede tilsagn.

Stk. 4. Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrencenævnet, forudsat at den eller de virksomheder, der har foretaget anmeldelsen, anmoder herom eller samtykker heri. En forlængelse kan ikke overstige 20 hverdage.

Stk. 5. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen.

§ 21. Konkurrencenævnet kan til godkendelsen af en fusion, jf. § 19, stk. 2, knytte vilkår eller udstede påbud, herunder for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har givet over for Konkurrencenævnet for at fjerne de skadelige virkninger af fusionen.

Stk. 2. Vilkår eller påbud kan bl.a. bestå i, at de deltagende virksomheder skal:

- 1) afhænde en virksomhed, dele af en virksomhed, aktiver eller andre ejerinteresser,
- 2) indrømme tredjepartsadgang eller
- 3) foretage andre foranstaltninger, som kan fremme en effektiv konkurrence.

Stk. 3. Efter godkendelsen af en fusion kan Konkurrencenævnet udstede påbud, der er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de tilsagn, som de deltagende virksomheder har afgivet over for nævnet, jf. stk. 1.

§ 22. Konkurrencenævnet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion:

- 1) når Konkurrencenævnets afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder, eller
- 2) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme vilkår eller påbud, jf. § 21, stk. 1.

§ 23. Konkurrencenævnet kan ved beslutning om at forbyde en fusion efter § 19, stk. 1, som allerede er gennemført, udstede påbud om en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.

Kapitel 5 a

Sektorspecifik konkurrenceregulering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Fælles bestemmelser om netadgang og samtrafik

§ 23 a. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, således at det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele Grønland, og at der er interoperabilitet.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan pålægge forpligtelser, i det omfang det er nødvendigt for at sikre forbindelse mellem slutbrugere i de enkelte net eller for at skabe interoperabilitet over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der kontrollerer adgangen til en eller flere slutbrugere, herunder forpligtelse til at sammenkoble deres net.

§ 23 b. Aftaler om netadgang og samtrafik skal indgås på kommercielle vilkår.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er pålagt forpligtelser i henhold til § 23 a, stk. 2 eller § 23 i, tilbyde andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester aftaler om netadgang og samtrafik på vilkår og betingelser, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, som udbyderen er pålagt.

§ 23 c. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der modtager oplysninger fra en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester før, under eller efter forhandlinger om aftaler om netadgang eller samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og skal til enhver tid behandle de oplysninger, der er modtaget, fortroligt.

Stk. 2. De modtagne oplysninger må ikke videregives til andre, som herved kan opnå en konkurrencemæssig fordel, herunder ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere.

Teknisk regulering af netadgang

§ 23 d. Naalakkersuisut kan, efter at have indhentet udtalelse hos Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, fastsætte nærmere regler om, at udbydere med en dominerende stilling, som er pålagt en forpligtelse til at give netadgang, jf. § 23 j, og udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som benytter en sådan netadgang, skal opfylde tekniske eller driftsmæssige betingelser, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet.

Undersøgelser af konkurrencesituationen

§ 23 e. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen gennemfører med regelmæssige mellemrum undersøgelser af konkurrencesituationen på telemarkedet (markedsundersøgelser) med henblik på at vurdere behovet for og eventuelt at pålægge forpligtelser efter § 23 i.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen gennemfører opdateringer af allerede gennemførte markedsundersøgelser, når det efter deres vurdering er nødvendigt på baggrund af markeds-mæssige eller faktiske forhold.

Stk. 3. Udbydere med en dominerende stilling, der er pålagt forpligtelser, jf. § 23 i, skal underrette Forbruger- og Konkurrencestyrelsen om beslutninger vedrørende organisatoriske eller strukturelle ændringer af væsentlig betydning for de pålagte forpligtelser.

Markedsafgrænsning

§ 23 f. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 23 e, afgrænser Forbruger- og Konkurrencestyrelsen markederne efter international best practice tilpasset grønlandske forhold.

Markedsanalyse

§ 23 g. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 23 e, gennemfører Forbruger- og Konkurrencestyrelsen analyser af de markeder, der er afgrænset i henhold til § 23 f, med henblik på at vurdere, om der er reel konkurrence på disse markeder.

Udpegning af udbydere med en dominerende stilling

§ 23 h. Hvis en markedsanalyse, jf. § 23 g, viser, at der ikke er reel konkurrence på et relevant marked, skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udpege en eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med en dominerende stilling på det pågældende marked.

Stk. 2. En udbyder anses for at have en dominerende stilling, jf. stk. 1, hvis udbyderen enten alene eller i fællesskab med andre udbydere indtager en økonomisk styrkeposition, der giver udbyderen magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter og kunder.

Stk. 3. Når en udbyder udpeges eller er udpeget som havende en dominerende stilling på et bestemt marked, jf. stk. 1, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen samtidig udpege udbyderen til at have en dominerende stilling på et beslægtet marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det ene marked kan overføres til det andet marked og dermed yderligere styrke udbyderens markedsposition.

Stk. 4. Hvis en markedsanalyse, jf. § 23 g, viser, at der er reel konkurrence på et relevant marked, eller hvis en udbyder ikke længere har en dominerende stilling på markedet, skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ophæve alle forpligtelser, som i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf er pålagt udbydere med henblik på at regulere deres position som udbydere med en dominerende stilling på det pågældende marked.

Forpligtelser til brug for regulering af udbydere med en dominerende stilling

Markedsafgørelse

§ 23 i. I forbindelse med afgørelser truffet i henhold til § 23 h, stk. 1, skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen pålægge udbydere med en dominerende stilling, jf. § 23 h, en eller flere forpligtelser.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætter i den enkelte afgørelse omfang og indhold af forpligtelserne. Forpligtelser som anført i stk. 1 kan omfatte:

- 1) Netadgang, jf. § 23 j.
- 2) Ikkediskrimination, jf. § 23 k.
- 3) Transparens, jf. § 23 l.
- 4) Regnskabsmæssig opsplitting, jf. § 23 m.
- 5) Priskontrol, jf. § 23 n.
- 6) Funktionel adskillelse, jf. § 23 o.

Stk. 3. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan i særlige tilfælde pålægge udbydere med en dominerende stilling andre forpligtelser end dem, der er oplyst i stk. 2.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ved regulering af udbydere med en dominerende stilling i detailledet pålægge andre forpligtelser, hvis de vurderer, at de forpligtelser, der er nævnt i stk. 2, ikke er egnede til at løse det konkurrenceproblem, der er konstateret efter § 23 g.

Stk. 5. Samtidig med afgørelse som anført i stk. 1, 3 eller 4 beslutter Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, hvordan underretningen af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der berøres heraf, skal ske. Disse udbydere skal underrettes herom i passende tid i forvejen.

Forpligtelse til netadgang

§ 23 j. Ved forpligtelse til netadgang forstås en forpligtelse til, at udbydere med en dominerende stilling skal tilbyde faktisk eller virtuel netadgang til nærmere fastsatte dele af udbydere netelementer, tjenester og associerede faciliteter. Udbyderen kan af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen herunder pålægges at imødekomme rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om netadgang. Forpligtelsen kan bl.a. omfatte:

- 1) At give adgang til specifikke netelementer og faciliteter, herunder netelementer, der ikke er aktive, ubundet adgang til abonnentforbindelser og tilbud om videresalg af abonnentforbindelser.
- 2) At forhandle med reelle hensigter med udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der ansøger om adgang.
- 3) At opretholde adgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til.
- 4) At tilbyde bestemte tjenester på engrosbasis til tredjeparters videresalg.
- 5) At tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle netjenesters interoperabilitet.
- 6) At tilbyde samhusning, virtuel samhusning eller andre former for fælles brug af associerede faciliteter, herunder fælles brug af bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, kabelbrønde og skabe.
- 7) At tilbyde bestemte tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem net og forbindelse mellem slutbrugere, herunder faciliteter til intelligente nettjenester eller roaming på mobile net.

- 8) At tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er nødvendige for at skabe reelle konkurrenceforhold.
- 9) At tilbyde fysisk eller logisk sammenkobling af kommunikationsnet eller netfaciliteter.
- 10) At tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.

Stk. 2. Ved fastsættelse af forpligtelser til netadgang skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen navnlig tage hensyn til,

- 1) om den igangværende markedsudvikling teknisk og økonomisk muliggør at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede netadgangs- og samtrafikordninger,
- 2) om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede netadgang i betragtning af den tilstedeværende kapacitet,
- 3) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed,
- 4) behovet for at sikre den frie konkurrence på længere sigt, specielt i form af en økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence og,
- 5) eventuelle relevante intellektuelle rettigheder og udbuddet af internationale tjenester.

Forpligtelse til ikkediskrimination

§ 23 k. Ved forpligtelse til ikke-diskrimination forstås en forpligtelse til, at udbydere med en dominerende stilling skal sikre, at de under tilsvarende forhold tilbyder andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der udbyder tilsvarende tjenester, tilsvarende vilkår og priser, og at de udbyder tjenester og formidler oplysninger til andre på samme vilkår, til samme priser og af samme kvalitet, som gælder for tjenester, der udbydes til udbyderen selv, dennes datterselskaber eller partnere.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter tillige situationer, hvor tjenester, som udbyderen med en dominerende stilling udbyder til sig selv, sine datterselskaber eller partnere, er sammensat af flere produkter, og situationer, hvor sammenlignelige tjenester udbydes i relation til eller indgår som delelementer i forskellige produkter.

Stk. 3. Hvis en udbyder med en dominerende stilling er pålagt en forpligtelse til transparens, således at udbyderen er pålagt at offentliggøre oplysninger om nye produkter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf, jf. § 23 l, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i en markedsafgørelse stille krav om, at et nyt eller ændret engrosprodukt, som er omfattet af en netadgangsforpligtelse, jf. § 23 j, ikke må afsættes internt eller eksternt i en fastsat periode.

Forpligtelse til transparens

§ 23 l. Ved forpligtelse til transparens forstås en forpligtelse til, at udbydere med en dominerende stilling skal offentliggøre bestemte oplysninger.

Stk. 2. Hvis en udbyder med en dominerende stilling er pålagt en forpligtelse til ikkediskri-

mination, jf. § 23 k, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen pålægge udbyderen at offentliggøre et standardtilbud, der skal være tilstrækkelig ubundet til at sikre, at andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke skal betale for faciliteter, som ikke er nødvendige for den ønskede netadgang, og som indeholder en beskrivelse af de udbudte tjenester opgjort efter enkeltkomponenter og de hertil knyttede vilkår og betingelser, herunder priser.

Stk. 3. Når en udbyder med en dominerende stilling er pålagt en forpligtelse som anført i § 23 j, stk. 1, nr. 1, til at give ubundet netadgang til abonnentforbindelser, skal der offentliggøres et standardtilbud herom.

Stk. 4. Udbydere med en dominerende stilling, der er pålagt forpligtelse til at offentliggøre standardtilbud som anført i stk. 2 og 3, skal senest samtidig med offentliggørelsen indsende standardtilbuddet til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Stk. 5. Et sådant standardtilbud skal som minimum indeholde bestemmelser om de forhold som er angivet i markedsafgørelsen, jf. § 23 i.

Forpligtelse til regnskabsmæssig opsplitning

§ 23 m. Ved forpligtelse til regnskabsmæssig opsplitning forstås en forpligtelse til, at udbydere med en dominerende stilling skal udarbejde regnskaber for bestemte aktiviteter i forbindelse med netadgang.

Stk. 2. Under hensyn til reglerne om tavshedspligt, reglerne i sagsbehandlingsloven og lov om behandling af personoplysninger, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen offentliggøre regnskabsoplysninger, herunder oplysninger om indtægter.

Forpligtelse til priskontrol

§ 23 n. Ved forpligtelse til priskontrol forstås en forpligtelse til, at udbydere med en dominerende stilling skal opfylde krav til prissætningen, som fastsættes i en markedsafgørelse i henhold til § 23 i, stk. 1.

Stk. 2. Forpligtelse som nævnt i stk. 1 kan pålægges, hvis en markedsanalyse viser, at en udbyder med en dominerende stilling som følge af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne.

Stk. 3. Ved opstilling af krav i henhold til stk. 1 skal der tages hensyn til den forpligtede udbyders investeringer og tillades en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyn til de risici, der er forbundet hermed.

Stk. 4. Ved pålæggelse af en forpligtelse som nævnt i stk. 1 skal det sikres, at alle mekanismer til omkostningsdækning eller metoder, der kan anvendes til at fastsætte priser, sigter mod at fremme effektiviteten og skabe holdbar konkurrence og øgede fordele for slutbrugerne.

Stk. 5. Hvis et elektronisk kommunikationsnet bliver anvendt samtidig til flere tjenester, der ved isoleret anvendelse hver især skal dække omkostningerne ved det elektroniske kommuni-

kationsnet eller dele heraf, skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ved fastsættelsen af prisen for et netadgangsprodukt ved samtidig anvendelse foretage en forholdsmæssig fordeling af de omkostninger, der knytter sig til anvendelsen, mellem udbyderne af netadgangsprodukterne.

Stk. 6. Hvis en udbyder med en dominerende stilling er pålagt en forpligtelse til priskontrol, jf. stk. 1, kan udbyderen i tilknytning hertil pålægges en forpligtelse til at anvende et omkostningsregnskabssystem til støtte for priskontrollen. Der kan i tilknytning hertil stilles krav om, at udbyderen stiller en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, som omkostningerne er samlet i, og de regler, som omkostningerne er fordelt efter, til rådighed for offentligheden.

Stk. 7. Udbyderen med en dominerende stilling skal lade en af udbyderen uafhængig tredjemand kontrollere, at omkostningsregnskaber udarbejdet i henhold til stk. 6 er udfærdiget i overensstemmelse med den pålagte forpligtelse, og afgive en overensstemmelseserklæring. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen offentliggør overensstemmelseserklæringen for det enkelte år.

Stk. 8. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætter i markedsafgørelsen jf. § 23 i hvilke priskontrolmetoder der finder anvendelse.

Forpligtelse til funktionel adskillelse

§ 23 o. Ved forpligtelse til funktionel adskillelse forstås, at en udbyder med en dominerende stilling, der virker inden for forskellige produktions- eller distributionsled, på et marked skal placere aktiviteter i forbindelse med engrossalget af relevante netadgangsprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan alene i ekstraordinære tilfælde pålægge udbydere med en dominerende stilling en forpligtelse til funktionel adskillelse, hvis:

- 1) Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i forbindelse med en analyse, jf. § 23 g, konstaterer væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer eller markedssvigt i forhold til engrossalget af relevante netadgangsprodukter og
- 2) Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 23 i, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Stk. 3. En forpligtelse til funktionel adskillelse kan omfatte:

- 1) Udskillelse af relevante afdelinger til nærmere specificerede selvstændige forretningsenheder.
- 2) Udskillelse af den særskilte forretningsenheds aktiver og de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed.
- 3) Fysisk adskillelse af medarbejdere og ledelse fra øvrige medarbejdere og den øvrige ledelse.
- 4) Opstilling af programmer for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd.
- 5) Opstilling af de organisatoriske tiltag, der skal gennemføres for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentsstruktur.

- 6) Udarbejdelse af intern instruks til sikring af forpligtelsernes overholdelse.
- 7) Udarbejdelse af intern instruks til sikring af transparens omkring driftsprocedurer, navnlig over for andre interessenter.

Tilsyn m.v.

§ 23 p. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør heraf.

Rimelige anmodninger om netadgang og samtrafik

§ 23 q. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik i overensstemmelse med forpligtelser pålagt efter § 23 a, stk. 2 eller § 23 i.

Stk. 2. Anmodningen skal være fremsat af en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som kan påberåbe sig eller er omfattet af § 23 b, stk. 2.

Stk. 3. Forbruger- og Konkurrencestyrelsens afgørelser efter stk. 1 træffes hurtigst muligt, og så vidt muligt senest 4 måneder efter at en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har indbragt sagen for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eller sagen er overgået fra alternativ tvistbilæggelse, jf. stk. 4.

Stk. 4. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan i stedet for at træffe afgørelse efter stk. 1 beslutte, at sager om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang og samtrafik, skal overgå til alternativ tvistbilæggelse, hvis det skønnes, at denne vil være mest egnet til løsning af tvisten. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om alternativ tvistbilæggelse.

Stk. 5. Hvis en af de implicerede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en sag omfattet af stk. 1, der er overgået til alternativ tvistbilæggelse efter stk. 4, anmoder om det, træffer Forbruger- og Konkurrencestyrelsen afgørelse i sagen efter stk. 1.

Midlertidige afgørelser mv.

§ 23 r. Hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen under behandlingen af en sag efter reglerne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf ikke modtager de oplysninger eller det materiale, som der er anmodet om, jf. § 30, kan der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan under behandling af en sag om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester efter anmodning fra en af sagens parter træffe afgørelse om, at:

- 1) netadgang eller samtrafik midlertidigt skal igangsættes, fortsættes eller genoptages, samt
- 2) fastsætte midlertidige vilkår og priser herfor.

Stk. 3. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan ændre en midlertidig afgørelse truffet i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Hvis der indgås en endelig aftale, bortfalder den midlertidige afgørelse på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Stk. 5. Når en endelig afgørelse er truffet, skal eventuelle priser fastsat i afgørelser truffet i henhold til stk. 2 og 3 efterreguleres, således at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse blev truffet. Ved efterregulering af priserne kan der tages hensyn til ikke ubetydelige rentetab.

Stk. 6. Hvis en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation og det derfor har været nødvendigt at træffe en midlertidig afgørelse, jf. stk. 2, eller at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, jf. stk. 1, skal der uanset stk. 5 alene ske efterregulering af priserne, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Finansiering af sektorspecifik konkurrenceregulering

§ 23 s. Til finansiering af sektorspecifik konkurrenceregulering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester betaler udbydere, der er pålagt en forpligtelse om netadgang, jf. § 23 j, et administrationsgebyr.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen træffer afgørelse om fordelingen af gebyret, jf. stk. 1, mellem udbydere af netadgang.

Stk. 3. Gebyret i medfør af stk. 1, fastsættes i Finansloven.

Kapitel 6

Offentlighed og aktindsigt

§ 24. Landstingslov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne inatsisartutlov, bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 4, stk. 2, § 7, stk. 6, § 8 stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 3, 2. pkt. og stk. 5, 2. pkt., § 15, stk. 4, § 17, stk. 3, § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3. Dog finder § 4, stk. 2, og § 6 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen anvendelse. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne inatsisartutlov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. Konkurrencenævnets begrundede udtalelse og Naalakkersuisuts svar efter § 2, stk. 4, samt Konkurrencenævnets afgørelser truffet i medfør af inatsisartutloven skal offentliggøres. Endvidere skal afgørelser truffet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen på Konkurrencenævnets vegne offentliggøres, såfremt afgørelsen skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af inatsisartutloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. I sager, hvor der med henvisning til § 38 idømmes eller vedtages en bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf.

Stk. 3. Konkurrencenævnet kan offentliggøre oplysninger om Konkurrencenævnets virksomhed og generelle redegørelser.

Stk. 4. Ved offentliggørelse efter stk. 2 og 3 må oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere må oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 5. Den, som skal afgive oplysninger til Konkurrencenævnet, kan over for nævnets formand begære, at oplysninger, som i medfør af stk. 4 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige, heller ikke må afgives over for nævnets medlemmer. Formanden afgør endeligt, i hvilket omfang og i hvilken form oplysningerne bør afgives.

§ 25. Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning gælder i sager efter denne inatsisartutlov. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, omfatter adgangen til partshøring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Konkurrencenævnet.

Kapitel 7

Konkurrencemyndigheden, organisation og beføjelser

§ 26. Konkurrencenævnet påser overholdelsen af denne inatsisartutlov og de forskrifter, der er udstedt i medfør af inatsisartutloven. Konkurrencenævnet kan behandle en sag af egen drift, efter anmeldelse eller på grundlag af en klage. Konkurrencenævnet afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Ligeledes kan Konkurrencenævnet beslutte ikke at behandle en sag, hvor virksomheder tidligere har afgivet tilsagn efter § 29.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen er sekretariatet for Konkurrencenævnet i sager efter denne inatsisartutlov og varetager på Konkurrencenævnets vegne den daglige administration af inatsisartutloven. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fungerer, i lighed med Konkurrencenævnet, uafhængigt i sit virke.

Stk. 3. Naalakkersuisut fastsætter Konkurrencenævnets forretningsorden og de nærmere regler for Konkurrencenævnets og Forbruger- og Konkurrencestyrelsens virksomhed, regler om indstilling og udnævnelse af Konkurrencenævnets medlemmer, afskedigelse af nævnsmedlemmer efter indstilling fra Konkurrencenævnets formand før en periodes ophør samt regler om vederlæggelse af Konkurrencenævnets medlemmer i overensstemmelse med landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut m.v.

§ 27. Konkurrencenævnet består af 1 formand og 6 medlemmer.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne udnævnes af Naalakkersuisut for en periode på op til 4 år.

Stk. 3. Konkurrencenævnet skal omfatte et alsidigt kendskab til offentlig og privat erhvervsvirksomhed, herunder juridiske, økonomiske, finansielle og forbrugermæssige forhold.

Stk. 4. Formanden og mindst 3 af Konkurrencenævnets medlemmer skal være uafhængige af erhvervs- og forbrugerinteresser.

Stk. 5. Naalakkersuisut udnævner 1 medlem efter indstilling fra erhvervsorganisationer i forening, 1 medlem efter indstilling fra forbrugerorganisationer i forening, og 1 medlem med særlig indsigt i offentlig erhvervsvirksomhed efter indstilling fra kommunerne i forening.

Stk. 6. Konkurrencenævnets medlemmer udnævnes på baggrund af deres personlige og faglige kvalifikationer, og de skal fungere uafhængigt i deres virke.

§ 28. De påbud, som Konkurrencenævnet kan udstede efter § 6, stk. 4, 1. pkt., eller § 11, stk. 3, 1. pkt., med henblik på at bringe de skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger til ophør, kan blandt andet omfatte:

- 1) hel eller delvis ophævelse af aftaler, vedtagelser, forretningsbetingelser,
- 2) Påbud om at angivne priser eller avancer ikke må overskrides, eller at der ved beregningen af priser eller avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler,
- 3) pligt for en eller flere af de pågældende virksomheder til at sælge til nærmere angivne købere på virksomhedens sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende salg. Virksomheden kan dog altid kræve kontant betaling eller betryggende sikkerhed,
- 4) påbud om at give adgang til en infrastrukturfacilitet, der er nødvendig for at kunne udbyde en vare eller tjeneste, eller
- 5) pligt til at indberette generelle samhandelsbetingelser til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1, nr. 5, gælder i 2 år fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er endelig.

§ 29. Tilsagn, der afgives af virksomheder, og som imødekommer de betænkeligheder, som Konkurrencenævnet har i relation til § 6, stk. 1, eller § 11, stk. 1, kan af nævnet gøres bindende for virksomhederne. Et tilsagn kan være tidsbegrænset.

Stk. 2. Efter at tilsagn er gjort bindende, jf. stk. 1, kan Konkurrencenævnet udstede påbud, som er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de afgivne tilsagn.

Stk. 3. Konkurrencenævnet kan tilbagekalde en afgørelse efter stk. 1, hvis:

- 1) de faktiske forhold har ændret sig på et for afgørelsen væsentligt punkt,
- 2) deltagerne i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis handler i strid med afgivne tilsagn, eller
- 3) afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige oplysninger eller vildledende oplysninger fra deltagerne i aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis.

§ 30. Konkurrencenævnet kan kræve alle oplysninger udleveret, som er nødvendige for at vurdere om et forhold er omfattet af inatsisartutlovens bestemmelser.

Stk. 2. Konkurrencenævnet kan herunder kræve fremlæggelse af regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan ligeledes kræves til brug for Forbruger- og Konkurrencestyrelsens bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland,

Færøerne og Danmark, med henblik på disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler.

§ 31. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan til brug for Konkurrencenævnets virksomhed foretage kontrolundersøgelser, der indebærer, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen får adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger og andre forretningspapirer, uanset informationsmedium. I forbindelse med en kontrolundersøgelse kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kræve mundtlige forklaringer samt kræve, at personer, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, viser indholdet af deres lommer, tasker med videre med henblik på, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan gøre sig bekendt med og eventuelt tage kopi af dette.

Stk. 2. Hvor en virksomheds eller sammenslutnings oplysninger opbevares hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne. Adgangen forudsætter, at det ikke er muligt for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller sammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Stk. 3. I forbindelse med en undersøgelse efter stk. 1 kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen få adgang til at foretage undersøgelser af ansattes private hjem, med henblik på dér at gøre sig bekendt med og kopiere enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger og andre forretningspapirer, uanset informationsmedium.

Stk. 4. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan foretage kontrolundersøgelser for at yde bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland, Færøerne og Danmark, i forbindelse med disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler. Reglerne i § 32 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Forbruger- og Konkurrencestyrelsens kontrolundersøgelser efter stk. 1-3 kan kun finde sted efter indhentet retskendelse fra Retten i Grønland og mod behørig legitimation.

§ 32. I forbindelse med en kontrolundersøgelse efter § 31 kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen tage spejlinger af dataindholdet af elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, og kan medtage det spejlede materiale med henblik på efterfølgende at gennemgå dette. Det spejlede materiale skal forsegles, når Forbruger- og Konkurrencestyrelsen forlader virksomhedens eller den eksterne databehandlers lokaliteter, eller den ansattes private hjem. Virksomheden, eller en repræsentant for denne, har ret til at være til stede, når det forseglede materiale åbnes, og ved Forbruger- og Konkurrencestyrelsens gennemgang af det spejlede materiale, samme ret har private ansatte hvis hjem er blevet undersøgt. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsen at give et sæt kopier af de oplysninger, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen måtte have taget fra det spejlede materiale, til den der er genstand for kontrolundersøgelsen. Når gennemgangen af det spejlede materiale er gennemført, skal det spejlede materiale opbevares i forseglet stand. Det spejlede materiale skal slettes, hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at sagen

ikke indeholder beviser for en overtrædelse af konkurrencereglerne. Beslutter Forbruger- og Konkurrencestyrelsen at gå videre med sagen, skal det spejlede materiale slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Stk. 2. Hvis virksomhedens eller sammenslutningens forhold gør, at det ikke er muligt for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger i op til 3 hverdage herefter.

Stk. 3. Under samme betingelser som i stk. 2 kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, mod kvittering, medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering. Det af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen medtagne materiale skal sammen med en liste over de kopier, der er taget, og et sæt kopier af de oplysninger, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, tilbageleveres til virksomheden eller sammenslutningen senest 3 hverdage efter kontrolundersøgelsen.

Stk. 4. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristerne i stk. 1-3.

§ 32 a. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan oprette en portal til anonyme henvendelser om overtrædelser af denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen må ikke oplyse den indklagede virksomhed eller andre, at den har modtaget en henvendelse efter stk. 1.

Stk. 3. Den, der har henvendt sig anonymt til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, kan over for styrelsen samtykke i, at styrelsen oplyser den indklagede virksomhed eller andre, at styrelsen har modtaget henvendelsen. Vedkommende kan samtykke i, at styrelsen over for den indklagede virksomhed eller andre oplyser navnet på den, der har henvendt sig. Vedkommende kan helt eller delvist samtykke i, at styrelsen over for den indklagede virksomhed eller andre videregiver henvendelsens indhold.

§ 33. Politiet yder bistand til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ved udøvelsen af beføjelserne efter § 31, stk. 1-3, og § 32, stk. 1-4.

§ 34. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan til andre landes konkurrencemyndigheder under forbehold om gensidighed videregive oplysninger, som er omfattet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsens tavshedspligt, og som er nødvendige for at fremme håndhævelsen af disse landes konkurrencelovgivning, herunder med henblik på at opfylde Grønlands bilaterale eller multilaterale forpligtelser inden for Rigsfællesskabet.

Stk. 2. Ved videregivelsen af oplysninger til andre landes konkurrencemyndigheder skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen betinge videregivelsen af, at oplysningerne:

- 1) er undergivet en tilsvarende tavshedspligt hos modtageren,
- 2) udelukkende anvendes til det formål, som er fastsat i en gældende bilateral eller multilateral aftale, såfremt udvekslingen finder sted i medfør heraf, og
- 3) kun kan videregives med udtrykkeligt samtykke fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og kun til det formål, som samtykket omfatter.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om Forbruger- og Konkurrencestyrelsens videregivelse til udenlandske myndigheder af oplysninger, der er omfattet af inatsisartutlovens tavshedspligt.

Kapitel 8

Klage

§ 35. Konkurrencenævnets afgørelser efter inatsisartutloven kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Konkurrencenævnets afgørelser efter inatsisartutloven kan indbringes for Retten i Grønland som 1. instans.

Stk. 3. Indbringelse af afgørelser efter § 24, stk. 4, har opsættende virkning. Indbringelse af andre afgørelser kan af Konkurrencenævnet eller Retten i Grønland tillægges opsættende virkning.

§ 36. Indbringelse af afgørelser for Retten i Grønland skal ske senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Når særlige grunde taler derfor, kan Retten i Grønland se bort fra overskridelse af indbringelsesfristen.

Kapitel 9

Sanktionsbestemmelser m.v.

§ 37. Naalakkersuisut eller den, som Naalakkersuisut bemyndiger hertil, kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at:

- 1) give de oplysninger, som Konkurrencenævnet kan kræve efter denne inatsisartutlov,
- 2) efterkomme et vilkår eller et påbud meddelt efter denne inatsisartutlov, eller
- 3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 29.

§ 38. Der kan idømmes bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) overtræder § 6, stk. 1,
- 2) overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 3. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
- 3) overtræder § 11, stk. 1,
- 4) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 12, stk. 1,
- 5) ikke overholder et forbud efter § 13, stk. 1,
- 6) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 17, stk. 1,
- 7) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 19, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 19, stk. 5, 1. pkt., undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 19, stk. 6, eller § 21, stk. 1 eller 3, eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 23,
- 8) overtræder § 23 c

- 9) ikke efterlever en forpligtelse som anført i § 23 i, stk. 2. nr. 2 og 3 som er pålagt udbyderen i medfør af en afgørelse truffet efter § 23 i, stk. 1.
- 10) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 28,
- 11) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 29, stk. 1,
- 12) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 2,
- 13) undlader at efterkomme et krav efter § 30, eller
- 14) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencenævnet eller Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eller fortier oplysninger af betydning for den sag, hvortil oplysningerne indhentes.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse fra det tidspunkt, hvor en aftale, vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller samordnet praksis er anmeldt til Konkurrencenævnet efter § 8, stk. 1, eller stk. 4, og indtil Konkurrencenævnet har meddelt sin afgørelse efter § 8, stk. 1, eller stk. 4.

Stk. 3. I forskrifter udstedt i medfør af denne inatsisartutlov kan der fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 4. Hvor inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 5. Bøder, der pålægges efter stk. 1, og stk. 3-4, tilfalder Landskassen.

Stk. 6. Der kan fastsættes foranstaltninger efter Kriminallov for Grønland til den, der i strid med § 6, stk. 1, indgår en kartelaftale, hvis overtrædelsen er forsætlig og af grov beskaffenhed navnlig på grund af overtrædelsens omfang eller de skadevirkninger, den er egnet til at medføre. Ved kartelaftale efter 1. pkt. forstås en aftale, samordnet praksis eller vedtagelse mellem virksomheder i samme omsætningsled vedrørende:

- 1) priser, avancer el. lign. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
- 2) begrænsninger af produktion eller salg,
- 3) opdeling af markeder eller kunder, eller
- 4) koordinering af bud.

Stk. 7. Den, der i strid med § 6, stk. 1, under særlig skærpende omstændigheder indgår en kartelaftale af en særlig grovhed, kan foranstaltes efter Kriminallov for Grønland. Som særlig skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen har haft et betydeligt omfang eller har været egnet til at medføre betydelig skade.

Stk. 8. Ved udmåling af bøder til virksomheder skal der tages udgangspunkt i:

- 1) opnået eller tilsigtet økonomisk gevinst, i det omfang den kan beregnes,
- 2) overtrædelsens grovhed,
- 3) overtrædelsens varighed og
- 4) virksomhedens omsætning.

§ 38 a. Konkurrencenævnet kan i sager om overtrædelse af denne Inatsisartutlov eller regler udstedt i medfør heraf, som ikke skønnes at ville medføre mere indgribende foranstaltning end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har

begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelov for Grønlands regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en

sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

§ 39. Den, der handler i strid med § 6 ved at indgå kartelaftaler, kan opnå tiltalefrafald for den bøde, eller den anstaltsanbringelse, vedkommende ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis ansøgeren som den første henvender sig til myndighederne, og fremlægger oplysninger om et kartel, som myndighederne ikke var i besiddelse af på ansøgningstidspunktet. Der skal være tale om oplysninger som:

- 1) inden myndighederne af egen drift har foretaget en kontrolundersøgelse eller ransagning vedrørende det pågældende forhold, giver myndighederne konkret anledning til at iværksætte en kontrolundersøgelse, en ransagning eller indgive politianmeldelse vedrørende det pågældende forhold, eller
- 2) efter myndighederne har foretaget en kontrolundersøgelse eller ransagning vedrørende det pågældende forhold, sætter myndighederne i stand til at konstatere en overtrædelse i form af et kartel.

Stk. 2. Tiltalefrafald kan kun opnås, såfremt ansøgeren:

- 1) samarbejder med myndighederne under hele behandlingen af sagen,
- 2) senest ved indgivelse af ansøgningen bringer sin deltagelse i kartellet til ophør, og
- 3) ikke har tvunget andre til at deltage i kartellet.

Stk. 3. Opfylder en ansøgning om tiltalefrafald ikke de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte betingelser, betragtes ansøgningen som en ansøgning om bødenedsættelse, jf. § 40, stk. 1.

§ 40. Den, der handler i strid med § 6 ved at indgå kartelaftaler, kan opnå nedsættelse af den bøde, vedkommende ellers ville blive pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis:

- 1) ansøgeren fremlægger oplysninger vedrørende kartellet, som repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til de oplysninger, som myndighederne er i besiddelse af, og
- 2) ansøgeren opfylder de i § 39, stk. 2, angivne betingelser.

Stk. 2. Bødenedsættelsen for den første ansøger, der opfylder betingelserne i stk. 1, udgør 50 procent af den bøde, vedkommende ellers ville blive pålagt for sin deltagelse i kartellet. For den anden ansøger, der opfylder betingelserne i stk. 1, udgør bødenedsættelsen 30 procent. For efterfølgende ansøgere, der opfylder betingelserne i stk. 1, udgør bødenedsættelsen op til 20 procent.

§ 41. Ansøgninger om tiltalefrafald eller bødenedsættelse indgives til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen. I sager, hvor personer eller virksomheder er sigtede, eller hvor Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har indledt en efterforskning af en

formodet overtrædelse i form af et kartel, kan ansøgning om lempelse af foranstaltning tillige indgives til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Stk. 2. En ansøgning efter stk. 1, behandles efter følgende procedure:

- 1) Den myndighed, der modtager ansøgningen, jf. stk. 1, kvitterer for modtagelsen heraf.
- 2) Den kompetente myndighed, jf. § 42, stk. 1, afgiver et foreløbigt tilsagn, der indeholder oplysninger om, hvorvidt betingelserne i § 39, stk. 1, eller § 40, stk. 1, er opfyldt, og om hvorvidt der på dette tidspunkt er grundlag for at meddele afslag på ansøgningen, fordi betingelserne i § 39, stk. 2, ikke skønnes at være opfyldt.
- 3) Når sagens oplysning og vurdering er endeligt gennemført, meddeler den kompetente myndighed, jf. § 42, stk. 2, om ansøgeren opfylder betingelserne i § 39, stk. 2, og meddeler i bekræftende fald tiltalefrafald eller bødenedsættelse i overensstemmelse med det foreløbige tilsagn, som ansøgeren har fået efter nr. 2.

§ 42. Et foreløbigt tilsagn afgives af den myndighed, som har modtaget ansøgningen i overensstemmelse med § 41, stk. 1. Forinden myndigheden afgiver et foreløbigt tilsagn efter § 41, stk. 2, nr. 2, skal tilsagnet være drøftet mellem Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Et foreløbigt tilsagn om bortfald af bøde kan kun gives, hvis disse myndigheder er enige herom.

Stk. 2. En meddelelse om tiltalefrafald efter § 41, stk. 2, nr. 3, afgives af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i form af et tiltalefrafald efter høring af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen. En meddelelse om bødenedsættelse efter § 41, stk. 2, nr. 3, afgives efter høring af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, som i den konkrete sag enten udsteder et bødeforelæg eller indbringer sagen for domstolene.

§ 43. Ansøgninger fra forskellige virksomheder kan ikke indgives som fælles ansøgning om lempelse af foranstaltning, medmindre ansøgerne er koncernforbundne, og ansøgningen særskilt angiver, hvilke selskaber ansøgningen skal omfatte.

Stk. 2. En ansøgning fra en virksomhed eller en sammenslutning omfatter automatisk nuværende og tidligere bestyrelsesmedlemmer, ledende medarbejdere eller andre ansatte, forudsat at den pågældende opfylder betingelserne i § 39, stk. 2. Når sagens oplysning og vurdering er endeligt gennemført, meddeler Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. § 42, stk. 2, om personen opfylder betingelserne i § 39, stk. 2, og meddeler i bekræftende fald tiltalefrafald eller bødenedsættelse i overensstemmelse med det foreløbige tilsagn, som virksomheden eller sammenslutningen har fået efter § 41, stk. 2, nr. 2.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 44. Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Samtidig ophæves landstingslov nr. 16 af 19. november 2007 om konkurrence.

Stk. 3. Følgende bekendtgørelser udstedt efter Landtingslov nr. 16 af 19. november 2007 om konkurrence forbliver i kraft, indtil de afløses eller ophæves ved regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov:

- 1) Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 2 af 1. februar 2008 om Konkurrencenævnets forretningsorden og dets virksomhed.
- 2) Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 27. juni 2008 om tilbagebetaling af støtte, der er ydet til nærmere bestemte offentligt ejede virksomheder.
- 3) Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 1. juli 2008 om beregning af omsætning med videre i landstingslov om konkurrence.

Inatsisartutlov nr. 24 af 17. november 2017 (Sektorspecifik konkurrenceregulering af elektroniske kommunikationsnet og internationalt samarbejde)¹ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Inatsisartutloven træder i kraft den 30. december 2017.

Inatsisartutlov nr. 8 af 12. juni 2019 (Ændring af hjemmel til finansiering af sektorspecifik konkurrenceregulering, indstillingsberettigelse for medlemmer af Konkurrencenævnet)² indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Denne Inatsisartutlov træder i kraft den 1. juli 2019.

Inatsisartutlov nr. 8 af 19. november 2020 (Ændring af tærskelværdierne ved fusioner og indførelse af ordning med anonyme henvendelser samt administrative bødeforelæg)³ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2021.

¹ Lovændringen vedrører Kapitel 5 a, § 30, stk. 3, § 31, stk. 4, § 33, § 35, stk. 1, og § 38.

² Lovændringen vedrører § 23 s, og § 27.

³ Lovændringen vedrører § 15, stk. 1, § 32 a, og § 38 a.

Departementet for Erhverv, den 26. marts 2021

Isak Nielsen Kleist (sign.)

/

Rannvá Clementsen (sign.)